

Aleksandra Kiełczewska : 68% osób udało się nam odnaleźć

Data publikacji: 26.03.2009 14:47

Nagle ginie. Zostawia przyjaciół, rodzinę. Nie daje znaku życia. Mijają godziny, dni, miesiące czasem lata, a o zaginionym nie ma wieści. Jednak rodzina wciąż czeka. O tym jakie są przyczyny zaginięć, jak można im przeciwdziałać, jak można pomóc rodzinie zaginionego i co robić kiedy ta sytuacja dotknie nas samych, rozmawiamy z Aleksandrą Kiełczewską, z zespołu poszukiwań i identyfikacji fundacji ITAKA.

Czym jest fundacja ITAKA?

Fundacja ITAKA Centrum Poszukiwań Ludzi Zaginionych powstała 22 marca 1999 z inicjatywy dziennikarza Wojciecha Tochmana. Zajmuje się poszukiwaniem zaginionych i pomocą ich rodzinom. Prowadzi także następujące programy: Nie uciekaj, Lecz depresję, Bezpieczna praca, Missing Persons International Division. W ciągu dziewięciu lat istnienia ITAKI w bazie fundacji odnotowano blisko siedem tysięcy zaginięć (obecnie ponad tysiąc w ciągu roku, ta liczba stale nieznacznie wzrasta). ITAKA wyjaśniła lub bezpośrednio przyczyniła się do wyjaśnienia trzy tysiące zaginięć. Od 1999 roku ITAKA prowadzi w Internecie serwis www.zaginieni.pl.

Jak wiele osób ginie bez wieści?

W 2007 roku zgłoszono w Polsce 15 671 zaginięć. Tyle rodzin przeżywa też trudny do opisanego dramat. Ze statystyk policyjnych wynika, że największy odsetek zaginionych to osoby w wieku średnim. 4500 tysięcy zaginionych z ubiegłego roku to dzieci. W grupie nieletnich statystycznie najwięcej zaginięć przypada na grupę wiekową 14 – 17 lat. 20 procent wszystkich zaginionych stanowią seniorzy.

Jakie są przyczyny zaginięć?

Przyczyny zaginięć są silnie skorelowane z grupą wiekową. Małe dzieci giną najczęściej z powodu niewłaściwej opieki lub nieprzestrzegania poleceń rodziców. Wiele zaginięć młodzieży jest wynikiem sytuacji, kiedy to młody człowiek zetknął się z przerastającymi go problemami. Kłopoty z pracą, konflikty w rodzinie, rozpad małżeństwa, wyjazdy zagraniczne w poszukiwaniu pracy i kłopoty finansowe – to częste przyczyny zniknięcia dorosłych. Osoby starsze giną najczęściej z powodu kłopotów z pamięcią i innymi dolegliwościami związanymi z wiekiem. Przestępstwa takie jak: uprowadzenie, pedofilia czy morderstwo stanowią znacznie rzadszą przyczynę zaginięć. Z danych ITAKI wynika również, że zaginięcia niezwykle rzadko związane są z przystąpieniem do sekty.

Kto ginie najczęściej?

W 2007 roku zgłoszono w Polsce 15,671 zaginięć. Ze statystyk policyjnych wynika, że największy odsetek zaginionych to osoby w wieku średnim. W grupie nieletnich statystycznie najwięcej zaginięć przypada na grupę wiekową 14 – 17 lat. 20 procent wszystkich zaginionych stanowią seniorzy.

Jak można przeciwdziałać zaginięciom osób starszych?

Seniorami, którzy mają poważne problemy z pamięcią i orientacją należy opiekować w sposób szczególny. Są to osoby, którym bardzo trudno poradzić sobie samodzielnie. Warto na wewnętrznej stronie ubrania naszego bliskiego należy wszyć „metki” z imieniem, nazwiskiem i adresem oraz numerem telefonu, pod który należy dzwonić, jeśli dana osoba nie będzie wiedziała, jak trafić do domu. Trzeba dopilnować aby bliski regularnie przyjmował leki, zawsze miał ze sobą telefon komórkowy, warto znać jego ubrania, aby na wszelki wypadek móc opisać ubiór w dniu zaginięcia. Jeśli starszy człowiek mieszka sam, należy minimum raz dziennie nawiązać z nim kontakt oraz poprosić sąsiadów, aby mieli na uwadze, czy z naszym bliskim nie dzieje się nic złego.

W jaki sposób rozpoznać, że młody człowiek jest bliski decyzji ucieczki z domu, jak temu przeciwdziałać?

Młodzi ludzie podejmują decyzje o ucieczce z domu powodu złości na rodziców, poczucia samotności i zaniedbania, kłopotów w szkole, przedłużających się konfliktów w domu, poczucia bezradności. Często mają wrażenie, że nikt ich nie rozumie, chcą zwrócić na siebie uwagę, nie widzą innego rozwiązania problemu.

ITAKA organizuje specjalne warsztaty w szkołach, na którym rozmawiamy z młodzieżą, nauczycielami i rodzicami o ucieczkach. Staramy się pokazać młodym ludziom, że ucieczka nie jest rozwiązaniem i czym może ona grozić. Na prowadzonej przez ITAKĘ stronie www.nieuciekaj.pl działa forum, na którym młodzi ludzie mówią o swoich problemach oraz piszą o nich do ITAKI. Najlepszym przeciwdziałaniem ucieczek młodych ludzi jest rozmowa z nimi, danie oparcia i zrozumienia, szacunek, zrozumienie, cierpliwość i bliskie więzi. Za to odpowiedzialni są dorośli.

ITAKA jest jedyną polską organizacją pozarządową zajmującą się zaginionymi. Ilu osób poszukiwaliście i ile odnalazło się dzięki waszym działaniom?

Poszukiwaliśmy ponad 6 tysięcy osób, 68 procent spraw zakończyło się już pomyślnym rozwiązaniem. Aktualnie pomagamy w poszukiwaniach ponad tysiąc osób.

W jaki sposób ITAKA pomaga szukać zaginionych?

ITAKA jest jedyną organizacją w Polsce i jedną z nielicznych w Europie, która kompleksowo zajmuje się problemem zaginięć. Działamy już od 9 lat. Do niesienie pomocy jesteśmy gotowi 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu (Zespół Poszukiwań i Identyfikacji dyżuruje pod numerem 0 801 24 70 70). Pracownicy i wolontariusze ITAKI odbierają i wykonują kilkadziesiąt telefonów dziennie. Przy naszym telefonie dyżurują specjaliści: psycholodzy, prawnicy, pracownik socjalny, którzy służą radą i wsparciem. Zdjęcia zaginionych publikujemy na naszej stronie internetowej www.zaginieni.pl, która notuje miesięcznie 400 tysięcy odwiedzin, w naszej internetowej bazie osób zaginionych oraz cyklicznie w prasie ogólnopolskiej, między innymi w „Gazecie Wyborczej.” Współpracujemy też z gazetami polonijnymi w różnych krajach Europy i świata, publikujemy komunikaty o zaginięciu w prasie lokalnej i portalach internetowych. Pomagamy rodzinom kontaktować się z policją, dodatkowo otrzymujemy wiadomości o zaginionych od informatorów a następnie przekazujemy je rodzinie i policji. Proponujemy też spotkania w grupach wsparcia, gdzie bliscy osób zaginionych mogą porozmawiać z innymi rodzinami przeżywającymi podobny dramat. Wszelką pomoc świadczymy nieodpłatnie.

Czy zapewnacie Państwo jakieś wsparcie bliskim osób zaginionych?

Pozostajemy do dyspozycji bliskich osób zaginionych 7 dni w tygodniu przed 24 godziny na dobę. Nasi ludzie dyżurują pod numerem 0 801 24 70 70. Kilkunastu pracowników i wolontariuszy ITAKI codziennie odbiera i wykonuje kilkadziesiąt telefonów. W ITACE dyżurują też: prawnicy, psychologowie oraz pracownik socjalny, którzy służą pomocą rodzinom zaginionych. Proponujemy również rodzinom spotkania w grupach wsparcia, gdzie można porozmawiać z psychologiem i innymi ludźmi, którym zaginął ktoś bliski.

Jak wygląda procedura „odnajdywania”? Jakie są „najsukuteczniejsze kanały” poszukiwań? Jak wygląda współpraca z mediami?

ITAKA pomaga w poszukiwaniach poprzez nagłośnienie sprawy w mediach. Natychmiast po przyjęciu zgłoszenia umieszczamy zdjęcie zaginionego w naszej Internetowej Bazie Osób Zaginionych, która notuje 400 tysięcy odwiedzin miesięcznie. ITAKA współpracuje z licznymi gazetami i czasopismami, między innymi z „Gazetą Wyborczą”, gdzie cyklicznie publikujemy zdjęcia zaginionych. Komunikaty o zaginięciu ze zdjęciem zamieszczamy też w prasie lokalnej oraz portalach internetowych. Redakcje chętnie zamieszczają komunikaty o zaginięciu, niejednokrotnie nawet na pierwszych stronach gazet, co dla nas i rodziny jest niezwykle cenne. W przypadku zaginięć zagranicznych komunikaty ze zdjęciem publikujemy w mediach polonijnych z danego kraju, np. w „Dzienniku Polskim” w Wielkiej Brytanii, „Polish Daily News” w USA, „Kurierze Ateńskim” w Grecji i „Naszym świecie” we Włoszech.

Z doświadczeń ITAKI wynika, że nagłośnienie zaginięcia w mediach jest najsukuteczniejszą metodą poszukiwań, dzięki której pojawiają się informatorzy, którzy pomagają w odnalezieniu. Czasami zdarza się, że komunikat o zaginięciu przeczyta sam poszukiwany, który zdecydował się na odejście z domu. Wtedy pomagamy w kontakcie z rodziną.

Co zrobić kiedy zaginie nam ktoś bliski? Ile trzeba czekać, aby zgłosić zaginięcie na policji?

Nie jest prawdą, że policja przyjmuje zgłoszenie zaginięcia po upływie 24 godzin. Zaginięcie należy zgłosić bezzwłocznie zarówno na policję, jak i do ITAKI. W trybie natychmiastowym należy też zadzwonić do najbliższych szpitali i zapytać o zaginionego oraz o osobę NN (zaginiony mógł zgubić dokumenty lub trafić do szpitala nieprzytomny). Warto skontaktować się z dalszą rodziną i przyjaciółmi zaginionego, wydrukować ze strony ITAKI

www.zaginieni.pl plakat ze zdjęciem, wywiesić go w miejscach publicznych oraz wysłać do noclegowni i jadłodajni, których baza znajduje się na stronie ITAKI. Rodziny osób zaginionych mogą liczyć na pomoc grup poszukiwawczych z psami tropiącymi, policja ma też możliwość użycia helikoptera z kamerą termowizyjną.

Jak można pomóc ITACE w poszukiwaniach?

Z naszej strony internetowej można pobrać gotowe plakaty przedstawiające zdjęcie i opis osoby zaginionej, rozwieszając je w okolicy zaginięcia zwiększa się szanse na odnalezienie.

ITAKA jest niedochodową organizacją pozarządową, dlatego wszelką pomoc świadczymy bezpłatnie. Jednocześnie utrzymujemy się dzięki hojności darczyńców. Każda kwota ma dla nas znaczenie i jest w całości wydawana na koszty poszukiwań (wystarczy 5 złotych, aby wydrukować 10 formularzy zgłoszenia zaginięcia; 50 złotych, by wydrukować 15 broszur z fotografiami i wysłać je do noclegowni, domów pomocy i szpitali; 300 złotych, aby zakupić toner do drukowania kolorowych fotografii; 100 złotych, aby pokryć dzienne wydatki na łączności i pocztę). Jesteśmy bardzo wdzięczni za każde wsparcie.

[Portal OX.PL jest partnerem fundacji ITAKA w akcji „Powstrzymaj cierpienie zaginionych dzieci – przekaz 1 procent podatku na poszukiwania”](#)

[Poniżej podajemy dane potrzebne do przekazania 1 %:](#)

[ITAKA – Centrum Poszukiwań Ludzi Zaginionych,](#)
[nr KRS: 000 012 6459](#)

[Więcej informacji – \[www.1procent.zaginieni.pl\]\(http://www.1procent.zaginieni.pl\)](#)

Rozmawiała Dorota Kochman